

homines dicere, quænam aut quorum sint illæ translationes approbatæ, ut aiunt, ab Ecclesia, neq; quàm Ecclesiam uocent cuius tanta auctoritas esse debeat. Quod si intellectum nostrum, si sententias, si iudicium seruire obnoxie necesse est, ullorum hominum in terris definitioni, autoritatiue, dicam etiam consensui, quid opus est liberali educatione, quid studijs literarum atq; artium bonarum, quid eruditione doctrinæ? Claudamus oculos mentis nostræ. credamus esse hoc ambulare simpliciter (quam uiam esse omnium opt. uolunt) nescire unde progressus sis & quò tendas. Hoc illi nimirum egregij defensores Ecclesiæ uolunt, hoc agunt, hoc moluntur. Lucem ueritatis passim emicare animaduertunt, & detegere atq; conspicuam reddere multorum ignorationes, incogitantiam, negligentiam, errorem, etiam stultitiam, temeritatem, improbitatem, fraudulentiam, iniurias, deniq; impietatem & diuinarum humanarumq; rerum confusionem. Non possunt aliter barbariæ & superstitioni consulere quàm tenebras offundendo ueritati & obuelando oculos hominum. Vocant illa paulò superioribus temporibus usurpata simplicia. Vocant studiorum bonorum cultum, curiositatem. Hæc ipsa quæ benignitas misericordis Dei nostro sæculo contulit ad assequendam ueritatem in religione & communi uita, cognitionem linguarum ad ueterum scripta

cogno